

ZALECENIA

KOMISJA

ZALECENIE KOMISJI

z dnia 10 stycznia 2008 r.

dotyczące środków ułatwiających przyszłe przejście na euro

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 6912)

(2008/78/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 211,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Podczas gdy pierwsza grupa uczestników strefy euro przeżyła długi okres przejściowy, w trakcie którego euro było ich walutą, lecz nie zostało jeszcze wprowadzone do obiegu w postaci gotówkowej, większość z obecnych krajowych planów dotyczących przyszłego przejścia na euro przewiduje wprowadzenie monet i banknotów euro w dniu przyjęcia tej waluty. Różnica ta oraz szeroka dostępność gotówki euro powoduje, że państwa członkowskie przygotowujące się do wprowadzenia euro powinny stosować strategię odmienną od strategii realizowanej w latach 1999–2002.
- (2) W tych odmiennych warunkach postanowienia zalecenia Komisji z dnia 11 października 2000 r. w sprawie środków ułatwiających przygotowanie podmiotów gospodarczych do przejścia na euro ⁽¹⁾ nie zawierają adekwatnych rozwiązań dla kwestii wynikających ze zmiany kontekstu. Należy zatem przyjąć nowe zalecenie w celu uwzględnienia nowego kontekstu oraz skorzystania z doświadczenia uzyskanego podczas wprowadzania gotówki euro w latach 2002, 2007 oraz 2008,

NINIEJSZYM ZALECA:

Artykuł 1

Kierowanie organizacją procesu przejścia na euro

1. Państwa członkowskie powinny wyznaczyć odpowiednie, wyspecjalizowane struktury do celów planowania, koordynowania i ułatwiania wszystkich przygotowań koniecznych do wprowadzenia euro.

⁽¹⁾ Zalecenie 2000/C 303/05 (Dz.U. C 303 z 24.10.2000, s. 6).

2. Należy przygotować, przedyskutować z przedstawicielami głównych podmiotów gospodarczych (instytucje kredytowe, sektor detaliczny, spółki będące podatnikami CIT, branża handlowa, stowarzyszenia konsumentów, izby handlowe itd.) oraz regularnie aktualizować krajowe plany przejścia, obejmujące wszystkie aspekty organizacji przejścia na euro.

Artykuł 2

Ułatwienia w zakresie przygotowania obywateli do przejścia na euro

1. Prawo krajowe powinno nakładać obowiązek podawania cen oraz innych kwot pieniężnych, będących przedmiotem płatności, kredytowania lub obciążenia, w dwóch walutach. Obowiązkowe podawanie cen w dwóch walutach powinno rozpocząć się jak najszybciej po oficjalnym przyjęciu przez Radę nieodwołalnie ustalonego kursu wymiany między walutą krajową a euro. Państwa członkowskie powinny zniechęcać sprzedawców detalicznych od podawania cen w dwóch walutach przed oficjalnym przyjęciem kursu wymiany. Państwa członkowskie powinny również wymagać oddzielnego podawania opłat pobieranych przez podmioty prowadzące działalność gospodarczą za przyjmowanie płatności w euro w okresie między ustaleniem kursu wymiany a wprowadzeniem euro. Należy zakazać stosowania kursu wymiany innego niż kurs wymiany przyjęty przez Radę. Ceny powinny być podawane obowiązkowo w dwóch walutach przez okres minimum sześciu miesięcy oraz maksimum jednego roku po wprowadzeniu euro. Po tym terminie należy zaprzestać podawania cen w dwóch walutach, aby umożliwić obywatelom pełne przyzwyczajenie się do nowej waluty.

2. Państwa członkowskie powinny zapewnić, by obywatele byli dobrze poinformowani o przepisach związanych z przejściem na euro, przepisach dotyczących ochrony banknotów i monet euro oraz zabezpieczeń gotówki euro, jak również powinny pomagać obywatelom w przyswojeniu nowej skali wartości. Powyższa kampania informacyjna powinna być prowadzona przez pewien czas po wprowadzeniu euro. W szczególności należy stworzyć specjalne programy informacyjne dla osób wymagających szczególnego traktowania (takich jak osoby starsze, osoby cierpiące na zaburzenia natury fizycznej, sensorycznej lub psychicznej), jak również dla osób mających utrudniony dostęp do informacji (takich jak migranci oraz osoby bezdomne, niepiśmienne i niepotrafiące liczyć itd.).

3. Państwa członkowskie, instytucje kredytowe oraz przedsiębiorstwa powinny organizować sesje szkoleniowe w celu zaznajomienia z euro personelu pracującego regularnie przy obrocie gotówką, aby zapewnić lepsze rozpoznanie, prawidłową identyfikację zabezpieczeń oraz szybsze posługiwanie się monetami i banknotami euro. Co więcej, należy regularnie organizować sesje szkoleń praktycznych dla osób z wadami wzroku, aby pomóc im w rozwinięciu pamięci sensorycznej w odniesieniu do nowej waluty.

4. Administracje publiczne powinny dostarczać podmiotom prowadzącym działalność gospodarczą, w szczególności małym i średnim przedsiębiorstwom, precyzyjnych informacji dotyczących harmonogramu przejścia na euro oraz związanych z nim przepisów prawnych, podatkowych i księgowych. Stowarzyszenia handlowe, centra informacji europejskiej, izby przemysłowo-handlowe, księgowi oraz doradcy biznesowi powinni zagwarantować, by podmioty prowadzące działalność gospodarczą, z którymi pozostają w kontakcie, dokonały koniecznych przygotowań i były w stanie dokonywać wszystkich transakcji w euro od daty jego wprowadzenia.

5. Instytucje kredytowe powinny informować swoich klientów o praktycznych skutkach przejścia na euro. Powinny one w szczególności zwrócić ich uwagę na fakt, iż po dacie wprowadzenia euro nie będą oni już dłużej mogli dokonywać jakichkolwiek płatności bezgotówkowych lub posiadać konta w żadnej ze starych walut krajowych.

6. Podmioty prowadzące działalność gospodarczą powinny podjąć działania zmierzające do podniesienia świadomości swoich pracowników oraz organizować działania szkoleniowe *ad hoc* dla członków personelu, którzy kontaktują się z klientami.

7. Państwa członkowskie powinny monitorować przygotowanie podmiotów gospodarczych do przejścia na euro, w szczególności poprzez prowadzenie regularnych ankiet.

Artykuł 3

Zapewnienie szybkiego wprowadzenia gotówki euro

1. W celu zmniejszenia kwot pieniądza podlegającego fizycznej wymianie należy zachęcać konsumentów do deponowania nadwyżek posiadanej przez nich gotówki w tygodniach poprzedzających przejście na nową walutę. Najlepiej, aby umowy realizowane zwyczajowo w walucie krajowej, zawarte po decyzji Rady dotyczącej ustalenia nieodwołalnego kursu wymiany, były zawierane w euro, jeśli będą obowiązywały po dacie wprowadzenia tej waluty.

2. Instytucje kredytowe oraz placówki handlowe powinny się zaopatrzyć bezpośrednio oraz za pośrednictwem banków w banknoty i monety euro w trakcie miesięcy poprzedzających moment przejścia na euro przewidziany przez Europejski Bank Centralny⁽¹⁾. Placówki handlowe powinny zostać zaopatrzone w banknoty i monety euro za pośrednictwem banków

(¹) Zob. Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego z dnia 14 lipca 2006 r. w sprawie niektórych przygotowań do wymiany pieniądza gotówkowego związanych z wprowadzeniem waluty euro oraz w sprawie zaopatrzenia wstępного i zaopatrzenia wtórnego w banknoty i monety euro podmiotów poza strefą euro (EBC/2006/9, Dz.U. L 207 z 28.7.2006, s. 39).

w ostatnich tygodniach poprzedzających przejście na nową walutę. Należy przewidzieć specjalne przepisy dla detalicznych placówek handlowych, uwzględniające w szczególności udostępnienie zestawów monet euro sprzedawcom detalicznym. Aby zachęcić placówki handlowe do zaopatrywania się w nową walutę za pośrednictwem banków, należy zaoferować im atrakcyjne warunki w zakresie obciążeń odroczonej. Obywatele powinni mieć możliwość nabycia zestawów monet euro w okresie trzech tygodni poprzedzających przejście na nową walutę w celu zapewnienia, by każde gospodarstwo domowe dysponowało co najmniej jednym zestawem.

3. Należy dostosować bankomaty do wydawania banknotów euro od momentu wprowadzenia tej waluty. Bankomaty, które z przyczyn technicznych nie mogą zostać przystosowane do wydawania nowej waluty, powinny zostać zamknięte. Podejmowanie gotówki i jej wymianę w instytucjach kredytowych w przeciągu dwóch tygodni poprzedzających przejście na euro i następujących po nim należy przeprowadzać głównie w banknotach o niskim nominale.

4. Placówki handlowe powinny zostać zobowiązane do wydawania reszty jedynie w euro od momentu jego wprowadzenia, chyba że nie będą w stanie tego wykonać z powodów praktycznych. Należy przedsięwziąć środki doraźne w celu ułatwienia zaopatrzenia placówek handlowych za pośrednictwem banków w gotówkę i zredukowania trudności związanych ze wzrostem ilości gotówki w placówkach handlowych.

5. Wszystkie elektroniczne terminale kasowe należy przestawić na euro od dnia jego wprowadzenia. Konsumentów należy zachęcać do częstszego dokonywania płatności elektronicznych w pierwszych dniach po wprowadzeniu nowej waluty.

6. Główne biura instytucji kredytowych powinny być otwarte w pierwszych dniach okresu podwójnego obiegu w celu zapewnienia wymiany waluty krajowej na euro. Ponadto w okresie przechodzenia na nową walutę godziny otwarcia banków powinny zostać przedłużone. Sprzedawcom detalicznym należy udostępnić specjalne udogodnienia umożliwiające szybsze zaopatrzenie się w gotówkę w celu uniknięcia kolejek.

Artykuł 4

Zapobieganie niewłaściwym praktykom oraz złemu postrzeganiu zmiany cen przez obywateli

1. Należy negocjować porozumienia ze sprzedawcami detalicznymi oraz sektorem usług w celu zagwarantowania neutralnego wpływu wprowadzenia euro na ceny. W szczególności sprzedawcy detaliczni nie powinni podwyższać cen w związku z przejściem na euro i powinni próbować minimalizować zmiany cen przy ustalaniu ceny w euro po wymianie. Porozumienia powinny przełożyć się na przyjęcie logo, widocznego i łatwego do rozpoznania przez konsumentów. Logo to powinno być przedmiotem reklamy w środkach komunikacji i kampaniach informacyjnych. Należy prowadzić ścisły monitoring, we współpracy ze stowarzyszeniami konsumentów, zgodności sposobu postępowania sprzedawców detalicznych ze zobowiązaniami przyjętymi na siebie w ramach porozumień. W przypadkach niezgodności z porozumieniami należy przewidzieć środki zniechęcające, od publicznego ujawnienia nazwy przedsiębiorstwa do możliwych kar pieniężnych w najpoważniejszych przypadkach.

2. Państwa członkowskie powinny ustanowić ścisły i regularny monitoring cen podczas tygodni następujących po przyjęciu kursu wymiany do końca okresu podwójnego podawania cen. W szczególności należy przekazywać obywatelom cotygodniowe informacje na temat zmian cen w tygodniach bezpośrednio poprzedzających i następujących po przejściu na nową walutę, aby zapobiegać ewentualnemu powstawaniu błędnych wyobrażeń.

3. Te same opłaty bankowe stosowane w przypadku transakcji płatniczych w walucie krajowej powinny po wymianie mieć zastosowanie do transakcji w euro.

Artykuł 5

Postanowienia końcowe

Wzywa się państwa członkowskie do wspierania wdrożenia niniejszego zalecenia.

Artykuł 6

Adresaci

Niniejsze zalecenie jest adresowane do państw członkowskich objętych derogacją w rozumieniu art. 122 Traktatu WE, jak również do instytucji kredytowych, przedsiębiorstw, stowarzyszeń handlowych oraz organizacji konsumentów w tych państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 stycznia 2008 r.

W imieniu Komisji

Joaquín ALMUNIA

Członek Komisji